

F. t. l. vedr. tiltrædelse af Schengenkonventionen

rådsafgørelse er gennemført her i landet ved ændringslov nr. 448 af 9. juni 2004.

De tekniske bestemmelser, der er nødvendige for at indlæse, ajourføre, slette og søge i indberetningerne, fastsættes – som noget nyt – i komitologiprocedure. Se herom nærmere nedenfor under punkt 3.15.

3.11. Ret til adgang til og opbevaring af indberetninger

3.11.1. Det følger af Schengenkonventionens artikel 101, at adgang til oplysninger i Schengen-informationssystemet samt ret til direkte søgning i oplysningerne er forbeholdt myndigheder med ansvar for grænsekontrol samt myndigheder med ansvar for anden politi- og toldkontrol inde i landet samt samordningen heraf. Endvidere har nationale judicielle myndigheder, herunder myndigheder med ansvar for indledning af offentlig retsforfølgning i straffesager og retslig efterforskning inden tiltale, adgang til oplysninger i Schengen-informationssystemet i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver.

De pågældende myndigheders brugere må kun søge de oplysninger, der er nødvendige til varetagelsen af deres opgaver.

Hver kontraherende part skal indgive en liste over, hvilke kompetente myndigheder der har tilladelse til direkte søgning i oplysninger i SIS. For hver myndighed skal det angives, hvilke oplysninger den må søge og til hvilke formål.

Denne ordning videreføres i rådsafgørelsens artikel 40 og 43, dog således, at det nu fastsættes, at listen over kompetente nationale myndigheder hvert år skal offentliggøres i EU-tidende, jf. rådsafgørelsens artikel 46, stk. 8.

3.11.2. Efter Schengenkonventionens artikel 101 A har Eurojust – inden for rammerne af sit mandat – adgang til at foretage direkte søgninger i oplysninger, der er indlagt i SIS i medfør af bestemmelserne i artikel 95 (personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering), artikel 99 (diskret eller målrettet kontrol) og artikel 100 (genstande med henblik på beslaglæggelse mv.). Hvis en søgning foretaget af Eurojust viser, at der findes en indberetning i SIS, underretter Eurojust den indberettende medlemsstat.

Ligesom de kompetente nationale myndigheder må Eurojust kun søge de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af deres opgaver. Brug af oplysninger, som er tilvejebragt gennem en søgning i SIS, kan kun finde sted med den pågældende stats samtykke. Hvis medlemsstaterne giver tilladelse til at benytte sådanne oplysninger, skal behandlingen heraf finde sted

i overensstemmelse med Eurojust-konventionen. Eurojust kan kun meddele tredjelande eller eksterne organisationer sådanne oplysninger med den pågældende medlemsstats samtykke.

Eurojust træffer en række foranstaltninger af navnlig sikkerhedsmæssig karakter.

Schengenkonventionens artikel 101 A videreføres i rådsafgørelsens artikel 41 og 43

3.11.3. Efter Schengenkonventionens artikel 101 B har de nationale medlemmer af Eurojust samt deres assistenter adgang til at foretage direkte søgninger i oplysninger, der er indlagt i SIS i medfør af bestemmelserne i artikel 95 (personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering) og artikel 98 (vidner og personer, der er indstævnet for en domstol).

Ligesom de kompetente nationale myndigheder må de nationale medlemmer af Eurojust og deres assistenter kun søge de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af deres opgaver. Hvis en søgning foretaget af et nationalt medlem af Eurojust viser, at der findes en indberetning i SIS, underretter den pågældende den indberettende medlemsstat. Videregivelse af oplysninger, som er tilvejebragt gennem en søgning i SIS, må kun ske til tredjelande og eksterne organisationer med den pågældende stats samtykke.

Der skal træffes en række foranstaltninger af navnlig sikkerhedsmæssig karakter.

Schengenkonventionens artikel 101 B erstattes af rådsafgørelsens artikel 42 og 43, der dog udvider adgangen for Eurojusts nationale medlemmer og deres assistenter til også at omfatte søgninger i oplysninger, der er optaget i SIS II i overensstemmelse med artikel 32 (forsvundne personer) og artikel 38 (genstande med henblik på beslaglæggelse eller anvendelse som bevismidler i straffesager).

3.11.4. Schengenkonventionens artikel 112 indeholder detaljerede regler om opbevaring og sletning af personoplysninger i Schengen-informationssystemet. Det følger heraf, at personoplysninger, der er optaget i SIS i forbindelse med eftersøgning af personer, kun kan opbevares, så længe det er nødvendigt af hensyn til det formål, der ligger til grund for indberetningen. Senest tre år efter en indberetning er foretaget, skal den indberettende medlemsstat undersøge, om der – ud fra hensynet til det formål, der ligger til grund for indberetningen – fortsat er grundlag for at bevare den. For så vidt angår indberetninger om personer med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol er undersøgelsesfristen dog kun på et år fra indberetningen.